

Indsættelse af Thomas Krautwald Erbs i Klim- Hannæs
menighed

2.s. trin 2022

Til din ordination i dag for en uge siden ville jeg have holdt en tale men så sagde provst Folmer lige akkurat det jeg ville sige.

Det skulle han jo, som I kan se aldrig have gjort, for nu får jeg så lov til at holde hans tale. Måske er det sådan det skal være.

For nu har vi i store og svære mængder takket kirkeministeren, bispens provsten og os selv og hinanden i bestyrelserne, så nu er det kommet til det det drejer sig om: nemlig om præst og menighed.

Det var det Folmer tog sit udgangspunkt i i søndags i Grundtvigs kærlighedssang ” hvad er det min Marie hvor han siger at vi er viet sammen som kirken og dens amen som præst og menighed. Det er det eneste sted man overhovedet finder en klar grundtvigsk embedsteologi

Ja det er det, der skal være på færd, der skal knyttes et som præst hjertebånd mellem præst og menighed, for ellers går det ikke.

Ganske vist ved vi at det er menigheden der er det afgørende: Den er på stedet når præsten kommer og den bliver her når han går. og det er menigheden der er forudsætningen for det, der sker her i vore kirker, alt andet kan undværes men ikke menigheden.

Derfor er det også menigheden der skal tales til her i dag for menigheden er med til at bestemme om det hjertebånd der skal knyttes skal blive en smuk og

pyntelig sløjfe eller måske bare en sur og elendig
kællingeknude.

Hvis I tror at det er præsten, der skal gøre hele
arbejdet og I bare kan komme her og sætte jer ned
og ” overværer” en gudstjensten i ny og næ ja så
bliver det en Kællingeknude. hvis I ikke forstår at I
med sang, bøn og medleven har jeres del af ansvaret
så giver I ikke den præst en chance.

Hvis I nøjes med at lade Gudstjenesten være
præstens præstation som I så kan sidde og uddele
”præstekraver” for så har I ikke taget ansvaret på jer.

Åbenhed, opladthed og viljen til at være en del af det der foregår her er helt afgørende for, at det budskab som præsten skal sende jer at det overhovedet modtages, så at der kan blive lyst og dejligt, så vi kan mærke at Helligånden er tilstede, så vore hjerter får vinger og stiger mod himlen som lærken på heden lige nu

”Opløft jeres hjerter til Herren” sådan lyder det gamle nadverritual, Sursum corda hedder det på latin: helt prosaisk løft dit hjerte. I skal opløfte jeres hjerter. I skal åbne jeres sind når I går ind i jeres hjertehus. Det er jer der er værterne her, det er jer

der skal sørge for at festen går i hus. Præsten er kun en skaffer som I har skaffet noget sært tøj til

I har selv bestemt det, for sådan er det jo i folkekirken med tilstødende valgmenigheder: det er folket der bestemmer.

Men skafferen skal gøre det så godt for jer som han nu kan, og der er ingen der har mødt dig Thomas der er i tvivl om at det vil du gøre, og vi er også klar over at du har medbragt dit eget heppekor der også vil følge dig og dit virke.

Jeg læser en del i gamle kokebøger og især holder jeg meget af slutningen af Madam Konstantins kokebog

som nu er over 100 år gammel især hendes afsnit om tyendet.

Vaskekonen skal især have sund og nærende mad, gode kødsupper for så får hun bedre kræfter til at klare de tunge storvaske og sådan er det også med præster jo bedre I feder os op, jo bedre bliver vi og I kan fodre os ved at bruge os og leve med os Gør I det skal I nok få en klart og rent linned ud af det

Men I må huske at vi ikke bare er jeres skaffere vi er også Ordets skaffere og valgmenighed mig der og valgmenighed mig der, så er det det ord vi først og

fremmest er forpligtede på. Derfor skal I ikke tro at vi først og fremmest vil kildre jeres øren.

Vi bærer det frem af vore hjerters lønkammer som vi har gemt der ved at læse i vor bibel og andre hellige skrifter samt læssevis af dårlige romaner. Sådan er det.

Det var dagens opsang og I kan gerne få flere.

Men for nu: tillykke til valgmenighederne i Klim og på Hannæs med jeres nye, opladte og energiske præst.

Amen

